

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/254/2020
Identifikačné číslo spisu: 5419200578
Dátum vydania rozhodnutia: 27.10.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Petríková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5419200578.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Nemzeti Útdíjfizetési Szolgálató Zrt., so sídlom Váci út 45/B, H-1137 Budapest, Maďarsko, Reg.: 01-10-043108, zastúpeného advokátskou kanceláriou PETKOV & Co s. r. o., so sídlom v Bratislave Šoltésovej 14, proti žalovaným Držiteľom motorových vozidiel podľa prílohy žaloby, následne po výzve súdu upresnení nasledovne: 1/ až 9413/, všetci identifikovaní ako držitelia vozidiel podľa § 114 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. s uvedením príslušného EČV a dátumu, ku ktorému boli držiteľmi, o zaplatenie poplatku za použitie spoplatnených ciest, vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 10C/17/2019, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2020 sp. zn. 9Co/50/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dolný Kubín (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) unesením z 30. januára 2020 č. k. 10C/17/2019-319 odmietol podanie žalobcu označené ako Žaloba o zaplatenie poplatku za použitie spoplatnených ciest. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 129 ods. 3 CSP, keď konštatoval, že žalobca aj napriek výzve súdu nedoplnil svoje podanie a neodstránil nedostatky týkajúce sa identifikovania strán sporu zákonným spôsobom, pričom sa jedná o taký nedostatok, pre ktorý nemôže v konaní pokračovať. Poukazujúc i na judikatúru najvyššieho súdu (sp. zn. 8 Cdo 68/2017) konštatoval, že súd nie je povinný žalobcovi poskytovať súčinnosť pri zisťovaní identifikačných údajov žalovaného, lebo práve takýto postup by mohol spôsobiť porušenie zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti. Záverom poukázal aj na postup žalobcu vo veciach vedených na tamojšom súde, keď po tom, ako boli súdom vyžiadané údaje o žalovaných, žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť, čo naznačuje, že jeho úmyslom nebolo viesť spor na podklade ním podanej žaloby, ale len prostredníctvom jej podania chcel zistiť údaje o držiteľoch ním označených motorových vozidiel.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „odvolací súd“) uznesením z 30. júna 2020 sp. zn. 9Co/50/2020 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pokiaľ išlo o vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nemal za potrebu opakovať. Uviedol však, že z dôvodov napadnutého rozhodnutia mal za zrejmé, z ktorých konkrétnych

skutočností súd prvej inštancie vychádzal i akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, a preto ani odvolaciemu súdu neprislúchalo vyhodnotiť rozhodujúce skutočnosti iným spôsobom, než ich hodnotil súd prvej inštancie. Konštatoval, že tak, ako to napokon správne uviedol aj súd prvej inštancie, nie je jeho povinnosťou zisťovať identifikačné údaje o strane sporu (v tomto prípade o žalovaných), pretože táto povinnosť vyplýva zo zákona výlučne žalobcovi a opačný postup by zvýhodňoval jednu zo strán sporu. Ak teda žalobca neoznačil zákonným spôsobom žalovaných v zmysle ustanovenia § 133 až § 135 CSP, a to ani napriek výzve súdu, súd prvej inštancie postupoval správne, keď podanie odmietol.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil poukazom na § 420 písm. f/ CSP. Uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné a arbitrárne. Má za to, že odvolací súd sa nezaoberal podstatnými argumentami, ktoré predostrel odvolaciemu súdu. Namieta, že odvolací súd alibisticky založil svoje rozhodnutie výlučne na stotožnení sa so závermi súdu prvej inštancie a teda, že vychádzal z arbitrárnych záverov rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 8 Cdo 68/2017. Uviedol, že bol na daný prípad uplatnený prílišný formalizmus. Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 424 CSP) a to oprávneným subjektom (§ 427 CSP), zastúpeným podľa § 429 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti, pričom zistil, že dovolanie nie je dôvodné.

5. Vo vzťahu k námietke vyplývajúcej z § 420 písm. f/ CSP dovolací súd uvádza nasledovné :

6. V zmysle § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že dovolateľ namieta, že odvolací súd v rámci svojej argumentácie nedal odpoveď na námietky žalobcu týkajúce sa identifikovania strán sporu. Mal za to, že súd prvej inštancie a odvolací súd vôbec nevzali na vedomie skutočnosti vyplývajúce z argumentácie žalobcu. Konštatoval, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné a arbitrárne.

9. V preskúmvanej veci z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd sa stotožnil so zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením veci s tým, že sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie. Uvedený postup je v súlade s § 387 ods. 2 CSP, ktoré ustanovenie umožňuje odvolaciemu súdu použiť tzv. skrátené odôvodnenie v prípade, ak sa v celom rozsahu stotožní s odôvodnením súdu prvej inštancie a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdí. Pod vecnou správnosťou je potrebné rozumieť správne zistenie skutkového stavu, správnu aplikáciu a interpretáciu príslušnej hmotnoprávnej normy na zistený skutkový stav a zároveň aj skutočnosť, že rozhodnutie bolo vydané v súlade s ustanoveniami procesného práva.

10. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia v zmysle § 393 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 CSP. Z jeho obsahu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov a právnym posúdením dôvodnosti uplatneného nároku. Stanovisko odvolacieho súdu k odvolacím námietkam nepredstavuje rozhodnutie založené na odlišných skutkových zisteniach, ani iné právne posúdenie veci, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako porušenie tzv. dvojinstančnosti súdneho konania, na ktorý princíp poukázal dovolateľ.

11. Dovolací súd pri posudzovaní dôvodnosti namietaného porušenia procesných práv dovolateľa nezistil nedostatky v postupe súdov nižších inštancií, aby ich výklad a závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplýva z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Skutočnosť, že sa dovolateľ s názorom odvolacieho súdu nestotožnil, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Okrem iného dovolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že prvoinstančné a odvolacie konanie tvorí z hľadiska jeho predmetu jeden celok (sp. zn. IV. ÚS 372/2008, IV. ÚS 350/2009). Dovolací súd dopĺňa, že rovnako ako súdy nižšej inštancie poukazuje na rozhodnutie dovolacieho súdu sp. zn. 8 Cdo 68/2017, v zmysle ktorého súd nie je povinný

žalobcovi poskytovať súčinnosť pri zisťovaní identifikačných údajov žalovaného. Práve opačný postup súdu by mohol spôsobiť porušenie zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti. Súd nemôže podávať informácie žalobcovi pri identifikácii subjektu, ktorý má vystupovať na strane žalovaného. Išlo by o preferenčné zaobchádzanie, ktoré by bolo bezdôvodným zvýhodňovaním jednej strany. Ak podanie žalobcu nemá náležitosti žaloby týkajúce sa označenia žalobcu podľa § 133 až § 135 CSP a napriek výzve súdu tieto vady žalobca neodstráni, jeho podanie má byť odmietnuté (§ 129 ods. 3 CSP).

12. Dovolací súd obdobne dopĺňa, že platná právna úprava neumožňuje priame poskytovanie údajov z evidencie vozidiel subjektom iným ako uvedeným v § 113 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a vymáhanie pokút od vodičov, ktorí jazdia bez zaplatenia po spoplatnených cestách neupravuje žiaden vnútroštátny predpis Slovenskej republiky. Z prílohy zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke vyplýva, že v zozname preberaných právne záväzných aktov Európskej únie je okrem iného aj Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/413 z 11. marca 2015, ktorou sa uľahčuje cezhraničná výmena informácií o dopravných deliktach súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky (Ú. v. EÚ L 68, 13.3.2015). Táto smernica sa na tento prípad však nevzťahuje. Neoprávnené použitie spoplatnenej cesty nemožno podradiť ani pod jeden z ôsmich deliktov, ktoré sa týkajú bezpečnosti cestnej premávky. Využitie údajov zo systému cezhraničnej výmeny dát (EUCARIS) je v súčasnosti možné len v rozsahu deliktov uvedených v čl. 2 smernice (prekročenie najvyššej dovolenej rýchlosti; nepoužitie bezpečnostného pásu; nezastavenie na červený svetelný signál na svetelnom signalizačnom zariadení; vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu; vedenie vozidla pod vplyvom návykových látok; nepoužitie ochrannej prilby; nedovolené vedenie vozidla v jazdnom pruhu; nedovolené použitie mobilného telefónu alebo akéhokoľvek iného komunikačného zariadenia počas vedenia vozidla). Nakoľko iné právne riešenie neexistuje ani na úrovni Európskej únie, pretože smernica, ktorá bude upravovať mechanizmy na zistenie osobných údajov o subjektoch, ktoré neoprávnené používajú spoplatnenú cestu, je ešte len vo fáze legislatívneho procesu, bolo vecou žalobcu, aby si strážil svoje práva v zmysle zásady „vigilantibus iura scripta sunt“. Ak žalobca pre porovnanie poukazuje na právnu úpravu v Českej republike, ktorá umožňuje v § 5 ods. 7 zákona č. 56/2001 Sb. poskytnúť údaje z registra „silničných vozidel“ tomu, kto preukáže právny záujem, dovolací súd uvádza, že je vecou vnútroštátneho právneho poriadku každého členského štátu stanoviť procesné podmienky, ktoré majú zabezpečiť ochranu práv.

13. Dovolací súd preto v tomto preskúmanom prípade berie na zreteľ predmetné rozhodnutie dovolacieho súdu a prikláňa sa k nemu. Vzhľadom na uvedené má dovolací súd za to, že obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil.

14. Na margo návrhu dovolateľa postúpiť vec veľkému senátu dovolací súd uvádza, že dovolací súd nenašiel dôvod sa odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, a preto nie je dôvod postúpiť vec veľkému senátu. Okrem iného v zmysle § 48 ods. 1 CSP sa vec postupuje veľkému senátu na podnet senátu najvyššieho súdu a nie na návrh strany konania.

15. Z vyššie uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie dovolateľa vyplývajúce z § 420 písm. f/ CSP ako neprípustné odmietol.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.